

skib foreslaaet et Beløb af 36 000 Kr. Det foreslaas nu, at dette udgaar, og at der i Stedet indsættes et Beløb paa 36 000 Kr. til et nyt Maskinanlæg til Taagesignalet ved Højen Fyr. Til næste Aar møder vi da igen de 36 000 Kr. til Installation af Fremdrivningsmotor og nyt Taagesignalanlæg. Vi slipper ikke for Bevillingen, men den udskydes i Aar, og den anden Bevilling sættes ind i Stedet for.

Ændringsforslag Nr. 207 gaar ud paa at bevilge en midlertidig Forhøjelse af Kosttillæget til Besætningen i Vagerinspektionsskibet i Lighed med Ændringsforslag Nr. 203, der angaar midlertidig Forhøjelse af Kosttillæget til Besætningerne i Fyrvæsenets Dampskibe. Finder man det første rigtigt, vil man ogsaa gaa ind paa det næste. Jeg antager, man vil finde, at begge Ændringsforslag er rigtige. Ændringsforslag Nr. 208, som gaar ud paa en midlertidig Forhøjelse af Paaklædningspengene til Mandskabet i Vagerinspektionsskibet, er Mage til Ændringsforslag Nr. 198, som angaar Forhøjelse af Paaklædningspengene til Mandskaberne i Fyrvæsenets Dampskibe.

Det næste Ændringsforslag, Nr. 209, gaar ud paa Bevilling af Lønninger til Mandskabet ved Rednings-Bistationen Svenske-Knolde. Det er en Bistation, som er forsynet med Redningsbaade og med fast Mandskab, hvilket de andre Bistationer ikke har. Mandskabet bestaar af en Baadformand og 11 Baadmænd, og det har hidtil faaet det sædvanlige Vedærlag for Deltagelse i Redningsforetagender og Øvelser, Vagthold o. s. v. Nu foreslaas det, at dette Mandskab stilles lige med Mandskaberne ved de andre Redningsstationer, hvilket vil medføre en Udgift af 240 Kr. til Baadformanden og af 11 Gange 180 Kr. til de 11 Baadmænd, tilsammen 2 220 Kr. Ændringsforslag Nr. 210 angaar en Forhøjelse af Betalingen for Leje af Transportheste samt af Betalingen til Baadformænd og Mandskab ved Baadstationer for forgæves Møde. Den hidtil givne Bevilling foreslaas forhøjet med 6 000 Kr.

Det sidste Ændringsforslag under Marineministeriets Budget angaar Dyrtidstillæg til Opsynsmænd og Mandskaber ved Redningsstationerne og de af Redningsvæsenets Understøttelseskasse understøttede Personer for de 3 sidste Kvartaler af Aaret 1919 til et Beløb af 66 000 Kr. Paa indeværende Aars Finanslov er der bevilget 66 000 Kr. til Dyrtidstillæg til Opsynsmænd og Mandskab ved Redningsstationerne for de 3 sidste Kvartaler af 1918.

For det første Kvartal af 1919 er der ikke bevilget noget, men der er derom stillet Forslag paa det Tillægsbevillingslovsforslag, der blev forelagt for kort Tid siden, og som i Øjeblikket behandles i Finansudvalget.

Hermed har jeg omtalt de Ændringsforslag, der er stillede til Forsvarsministerens Budget, og jeg skal anbefale dem alle til Tingets Vedtagelse.

L. Rasmussen: Den højtærede Forsvarsminister gav os i Efteraaret det Løfte, at Rigsdagen skulde faa tilstillet Forhørsudskifterne i de to Sager, der var rejste som Følge af to menige Soldaters Selvmord, og han har, som omtalt i Betænkningen, tilstillet Finansudvalget disse Forhørsudskifter. Den ene af disse Sager, Richters Selvmord som Følge af den Behandling, han fik af Løjtnant Henriksen, skal jeg ikke komme nærmere ind paa, fordi den blev saa udførligt behandlet af Forsvarsministeren, da Forespørgselen var for, og Dommen over Løjtnant Henriksen er heller ikke faldet endnu. Men jeg vil dog i denne Forbindelse henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa et Par Underofficerer, som ogsaa har haft med den Sag at gøre. Løjtnant Henriksen blev her fremstillet paa en saadan Maade, at ingen tog fejl af hans Karakter, men han har haft to Underofficerer, som har været ham i den Grad behjælpelige, at jeg haaber, den højtærede Forsvarsminister vil tænke lidt paa dem ogsaa. Det er to Sergenter, af hvilke den ene hedder B. Rasmussen, den anden Hansen. Der er i Forhørene Tale om tre Sergenter, den tredje hedder A. V. Rasmussen. Denne sidste bliver af Mandskabet rost som en fortrinlig Mand til Trods for — eller maaske som Følge af —, at det viser sig, at han er den, der har holdt bedst Disciplin. Men V. B. Rasmussen og Hansen har behandlet de menige paa en saadan Maade, at det er ganske underligt, at der ikke er sket flere Udskejelser, end Tilfældet har været. At give Soldaterne for rene Bagateller Løbeture paa en Fjerdingvej indtil op imod en halv Mil i stegende Solhede med fuld Oppakning, med Gevær eller tunge Byrder, hørte til de dagligdags Ting. Det gik saa ofte paa, at Sergenten ikke havde Tid til at give Ordren, men naar han i Anledning af en begaaet Fejl rakte 3 Fingre i Vejret, betød det, at Synderen skulde løbe. Det skete saa. Manden stak af, der behøvede ikke at siges mere om den Ting. Og hvis